

Tak nevím. Stále se hlasitě mluví o tom, že: "Tramprská píseň zaniká!" a nebo : "Kapely se snaží oživit tramprskou píseň!" atd. Napadlo by vás říct to samé o písni folkové? Jistě ne. Folkových nebo i rádoby folkových kapel je... Jé je! Plná ba i přeplněná scéna a neubývá jich, naopak každým rokem se objevují nové a nové. Ale... co takhle folkový posluchač? Aha!

A jsem u věci. Je bez debaty dobré, že je z čeho vybírat, že si každý najde to své "kafe", že je konkurenční prostředí, tudíž kvalita je vysoká, že se každý rok koná bezpočet hudebních přehlídek, festiválků atd. Jenže něco je asi jinak.

A co že je vlastně ta folková píseň? Teď se asi smějete nebo kroutíte hlavou, že to je přece jasné. Jak se to vezme. Mně se začíná zdát, že stejně jako písni tramprskou začal časem prolínat folk, country, bluegrass a kdoví co ještě, píseň folková jaksí "zmutovala" ve folk-rock, folk-pop, folk-country atd. atp.

Možná proto se dnešní festivaly začaly "opírat o berličku" tzv. multižánrové nabídky.

To znamená, že se pozve pár zaručeně táhnoucích hvězd, které poslouchá několik generací a pak se program "okoření" nějakou tou irskou, bluegrassovou, folkrockovou a kdoví čeho alternativní muzikou. Nic proti tomu. Tím se ale oklikou vracím zpět k tématu, které jsem v úvodu "nakousla" . Takže... Kde se ztratil náš folkový posluchač?

Možná, že letní festivaly vám připadají přelidněné. Možná, že v Praze, Brně, Plzni nijak úbytek tohoto "druhu" zatím nevnímáte. Zato ale my v Liberci, v tom, řeklo by se velmi kulturním městě s dlouhodobou tradicí jak divadelní tak i hudební, my tady poslední dobou nějak často klesáme na mysli. Jediná kapela, která ještě spolehlivě vyprodá svou domovskou scénu v Experimentálním studiu je *Jarret* (a snad i spřízněný *Disneyband*). Jinak je zázrak, když se dostaví aspoň padesát platících diváků. (Ne, že by si zmiňované kapely ten velký zájem nezasloužily, to pravě naopak! Díkybohu, že aspoň oni to ještě dokážou.) Jenže... Jarret existuje už víc než deset let, Disneyband je víceméně ze stejné "líhně" a dál... žádné nové tváře nikde na obzoru. A může se jim někdo divit? Jarretům se osvědčil projekt "zdvojených" koncertů tj. na svá vystoupení zvou známé i méně známé hosty ze všech koutů republiky. A to je vždycky plno. Ale koncertovat tito hosté sami, jak to dopadá? Řekli byste: "Když je nikdo nezná..." Jenže v tom to není. Posledním příkladem je koncert skvělé mladé folkové kapely *Kaluže*

Kam kráci Homo folkus

Napsal uživatel Stráša
Pátek, 28 Květen 2004 04:00

z Pilníkova u Trutnova, která zde již několikrát vystupovala právě s Jarretem. A teď si tahle jedinečná a originální parta "troufla" na samostatný program a dokonce si pozvaly "posilu" moravskou Bokomaru. Ani se neptejte, kolik přišlo lidí. Úplně jsem se styděla a v duchu se Kalužím omlouvala a Liberečákům i přespolním spílala. Ale dobře jim tak. Nevědí, o co přichází.

Vždyť zážitek z takového "živého" ba "živelného" vystoupení jen stěží nahradí byť sebestřednějším výkonem.

Jenže ani tohle vědomí, bohužel, příště nikoho z obýváku nezvedne a tak bude postupně ubývat chuti pořadatelům folkové koncerty plánovat i muzikantům jezdit dlouhou cestu někam, kde o jejich písničky stojí hrstka "ortodoxních" fanoušků. A ostatní budou dál navštěvovat koncerty těch, kteří hrají už jen ze setrvačnosti, pro peníze a jako kolovrátek "točí" stále ty samé osvědčené "šlágry". A snad vůbec jim nebude chybět to nadšení a radost, které do svého hraní dávají mladí, neokoukaní originální muzikanti.

A náš "Homo folkus"? Přežije v menšině? Splyne s "Homo konzumus"? Nebo se taky najde někdo či něco, co se ho pokusí vzkřísit? Já doufám.